

Aarno Malin

Pimeyden yttimeen

Tutkimusmatka Tor-verkon rikollisuuteen

Atena

© Aarno Malin ja Atena / Kustannusosakeyhtiö Otava

Päällys: Mika Tuominen

Atena
Jyväskylä
atena.fi

ISBN 978-951-1-42324-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2022

Sisällys

Esipuhe (*Mikko Hyppönen*) 7

Johdanto 9

Osa 1: Pinnan alle

Mikä on Tor-verkko?..... 17

Urbaanit legendat..... 35

Tor-verkon sisältö 53

Palkkamurhat 67

Vastaamon tietomurto ja kiristäminen..... 85

Osa 2: Huumeet

Nettihuumekauppa pähkinänkuoressa..... 101

Kotimaisen skenen synty 119

Torilaudan aikakausi..... 137

Sivustot luhistuvat yksi toisensa jälkeen 165

Osa 3: Lapset

Yhteisö netissä 179

Lastenkidutusporno eli hurtcore 195

Hurtcoresta nauttivat ihmiset 213

Todellisuus on kirjaa synkempi..... 227

Lopuksi 231

Esipuhe

Mikko Hyppönen

Elämme teknologiavallankumouksen keskellä. Maailma muuttuu nyt nopeammin kuin koskaan. Internet on paras ja pahinta, mitä meille on tapahtunut. Netti tuo meille merkittäviä uusia hyötyjä, mutta samalla kylmääviä riskejä.

Netti vapautti tiedonvälityksen. Ennen nettivallankumousta tiedonvälitys oli keskitettyä, ja se kulki television, radion ja lehtien kautta. Nyt kuka tahansa pystyy jakelemaan mielipiteitään ja näkemyksiään koko maailmalle verkkofoorumien, sosiaalisen media ja videopalveluiden kautta. Tämä mullistus toi tullessaan haittapuolia: myös sekopäät, vainoharhaiset tai salaliittoteoretikot saavat äänensä kuuluviin.

Uudet huhut leviävät maanosasta ja kielestä toiseen nopeammin kuin koskaan. Verkko levittää tietoa tehokkaammin kuin mikään koskaan ihmiskunnan historiassa. Tieto voi olla joko hyödyllistä tai haitallista, emmekä voi estää haitallisen tiedon leviämistä.

Kun internet tuli yleiseen käyttöön, se ehti vaikuttaa hetken aikaa melkein utopialta. Olimme luoneet avoimen ja vapaan verkon, johon koko planeetta saattoi liittyä ilmaiseksi ja ilman rajoituksia. Ei etäisyyksiä, ei rajoja, ei maantiedettä: yksi yhtenäinen maailma.

Nyt kun olemme eläneet nettielämää muutaman vuosikymmenen, olemme tajunneet, että internet ei ole utopia. Monessa suhteessa se on lähempänä painajaista. Internet on heijastus reaali maailmasta, joten sielläkin on rikollisuutta, pahuutta ja ahneutta.

Teknologia on työkalu. Työkaluja voidaan käyttää hyvään tai pahaan. Vasaralla voi laittaa taulun seinälle tai tehdä murhan. Minun mielestäni netti on tuonut tullessaan enemmän hyvää kuin paha, mutta joitain verkon palveluita käytetään selvästi enemmän pahaan kuin hyvää. Esimerkiksi anonyymit kryptovaluutat, Tor Hidden Service ja anonyymipostipalvelut ovat työkaluja, joilla tehdään mielestäni enemmän paha kuin hyvää, vaikka ne sinänsä ovatkin itsessään vain syyttömiä ja puolueettomia työkaluja.

Tor Hidden Service on suunniteltu nimenomaan siihen, että siellä olevien palvelimien fyysistä sijaintia ei saada selville. Jos palvelimia ei löydetä, niitä ei voida tutkia, eikä niillä olevaa tietoa saa pois verkosta. Tor-verkossa sijaitsevaa tietoa ei ole yhtä helppo löytää kuin normaalissa webissä olevaa, mutta Tor-verkon käyttö ei ole kuitenkaan erityisen vaikeaa. Yksinkertaisimmillaan Tor-verkkoon pääsee asentamalla kännykkäänsä App Storesta tai Google Playsta Tor-selaimen, kuin minkä tahansa sovelluksen.

Kun jokin innovaatio on keksitty, emme voi palata takaisin aikaan, jolloin sitä ei ollut. Maito on kaatunut, eikä sitä saada lattialta takaisin tölkkiin, vaikka haluttaisiinkin. Emme voi palata aikaan, jossa ei ollut Tor-verkkoa. Parasta mitä voimme tehdä, on ymmärtää mitä siellä tapahtuu.

Mikko Hyppönen, pitkän linjan tietoturva-vaikuttaja ja verkkorikollisuuden tutkija.

Johdanto

Tämä kirja kertoo henkilökohtaisesta tutkimusmatkastani Tor-verkon – ja ihmismielen – pimeimpiin syövereihin. Kirja voi olla järkyttävin, jonka tulet koskaan lukemaan.

Tor-verkko, jota myös pimeäksi verkoksi kutsutaan, on rikollisten suosiossa, koska sen tietoliikennettä ei voi jäljittää. Siellä myydään monenlaisia laittomia tuotteita ja palveluita, kuten huumeita ja palkkamurhia. Tor-verkko on myös temmelyskenttä niille, joiden mielihalut ovat niin sairaita, että ne ovat laittomia. Siksi se pitää sisällään kauhuja, jollaisia suuri osa ihmisistä ei osaa edes kuvitella.

Erityisen tunnettu Tor-verkko on huumekaupasta ja lapsipornosta. Ensimmäinen huumeiden kaupitteluun keskittynyt sivusto Silk Road perustettiin Tor-verkkoon vuonna 2011, ja sen jälkeen niitä on noussut kuin sieniä sateella. Nettihuumekaupassa liikkuu valtavasti rahaa. Esimerkiksi venäläisen Hydra-sivuston liikevaihto oli pelkästään vuonna 2020 lähes 1,4 miljardia dollaria. Myös Suomessa on omat kauppasivustonsa, ja niiden ympärille on kehittynyt täysin ainutlaatuinen alakulttuuri. Sivustot määrittelevät suuntaviivat huumeidenkäytölle koko maassa.

Tunnen Tor-verkon suomalaisen huumemaailman paremmin kuin kukaan muu. Olen journalistina seurannut

tiivisti sen tapahtumia ja haastatellut vaikuttajia. Ihmiset siellä tuntevat minut. Saan yhteydenottoja sivustojen ylläpitäjiltä, Suomen suurimmilta nettihuumekauppailta ja tavallisilta huumeiden käyttäjiltä mitä moninaisimmista syistä.

Global Drug Survey on verkossa tehtävä kysely, joka tutkii kansainvälistä huumeidenkäyttöä. Kyselytutkimus on selvittänyt muun muassa sitä, kuinka monet huumeidenkäyttäjät hankkivat aineita pimeästä verkosta. Maiden välisessä vertailussa Suomi on ylivoimainen ykkönen. Esimerkiksi vuonna 2019 kyselytutkimukseen vastanneista suomalaisista peräti 45 prosenttia oli hankkinut huumeita pimeästä verkosta. Toisella sijalla oli Englanti 29 prosentilla ja kolmannella sijalla Australia 15 prosentilla. Suomea voi hyvällä syyllä kutsua pimeän verkon huumekaupan kärkimaaksi. Sen vuoksi käsittelen tässä kirjassa kotimaista huumeskeneä erityisen perusteellisesti.

Tor-verkon lapsipornomaailma on lukuisten sivustojen muodostama yhteisö. Se on olemassa ennen kaikkea lapsipornon levittämistä varten, mutta tärkeää yhteisön jäsenille on myös se, että he löytävät netistä kaltaisiaan ja voivat keskustella keskenään avoimesti. Koska myös sadistiset pedofilit maapallon joka kolkasta ovat löytäneet toisensa Tor-verkon avulla, on äärimmäisen väkivaltaista kuvamateriaalia jaossa enemmän kuin koskaan.

Olen kartoittanut Tor-verkon lapsipornoyhteisöä ja sinne hakeutuvien ihmisten mielenmaisemaa todennäköisesti perinpohjaisemmin kuin yksikään toinen toimittaja tai tutkija, oman terveyteni kustannuksella.

Lapsiporno on sana, johon jotkut suhtautuvat kielteisesti, koska he pitävät sitä uhria ja rikosta vähättelevänä.

Heidän mielestään lapsipornon sijaan tulisi puhua esimerkiksi lasten hyväksikäyttöä kuvaavasta materiaalista tai käyttää lyhennettä CSAM (*child sexual abuse material*). Ymmärrän heidän näkökulmansa, mutta käytän silti kansanomaista sanaa lapsiporno, koska vaihtoehdot vaikeutaisivat lukemista. Luotan siihen, että lukija ymmärtää minun tarkoittavan materiaalia, jossa lapsi on vakavan rikoksen uhri.

Tutkimusmatka alkaa

Kiinnostuin Tor-verkosta vuonna 2014, kun kaverini kertoi minulle Suomen ensimmäisestä huumekauppasivustosta nimeltä Silkkitie. Olin aikaisemmin lukenut nettihuume-kaupasta englanninkielisiä artikkeleita, mutta vasta perehdyttyäni henkilökohtaisesti Silkkitiehen ja kryptovaluutoihin ymmärsin, miten vallankumouksellisesta ilmiöstä oli kyse. Silkkitie mullisti huumekaupan Suomessa, aivan kuten monet muut vastaavanlaiset sivustot olivat aikaisemmin mullistaneet sen muualla maailmassa. Yhtäkkiä ihmisten ei enää tarvinnut tuntea diilereitä ostaakseen huumeita, vaan kuka tahansa saattoi tilata niitä kotimaan postissa itselleen.

Aloin seurata tiiviisti netin huumemaailman tapahtumia ja selvittää, mitä kaikkea muuta Tor-verkko piti sisällään. Huomasin, että avoin verkko oli pullollaan kauhutarinoita Tor-verkosta. Esimerkiksi Reddit-keskustelufoorumilla ja Youtubessa monet kertoivat, että olivat sattumalta törmänneet Tor-verkossa sivustoon, jossa ihminen kidutettiin kuoliaaksi suorassa lähetyksessä ja katsojat pääsivät osallis-

tumaan tapahtumien kulkuun. Tällaiset sivustot tunnetaan nimellä Red Room.

Löysin paljon tarinoita myös sivustoista, joille päädyttyään henkilö huomasi, että sivusto tiesi hänen henkilöllisyytensä, ja sen jälkeen hän joutui verkon ulkopuolella häirinnän ja vainon kohteeksi. Kaikkein puistattavimpia olivat tarinat, joiden mukaan Tor-verkkoon oli kerääntynyt joukko ihmisiä, joiden intohimona oli kiduttaa, raiskata ja murhata pieniä lapsia, ja he tuottivat ja levittivät tähän liittyvää kuvamateriaalia.

Olin hämilläni kaikesta löytämästäni tiedosta. Ihmetelin, että jos edes osa oli totta, miksei siitä puhuttu julkisuudessa. Pysyivätkö nämä rikokset todella piilossa viranomaisilta ja medialta? Vai oliko kyse niin kammottavista asioista, ettei niihin uskallettu tarttua eikä niistä haluttu puhua? Vai olivatko kaikki tarinat keksittyjä?

Tiesin, että Tor-verkko oli uudistanut huumekaupan tavalla, jota kukaan ei osannut ennakoida. Niinpä pidin mahdollisena, että Tor-verkon kätköissä oli enemmänkin jotain sellaista, mitä ei osattu eikä ehkä haluttukaan nähdä. Minulle tuli vaikutelma, että merenpohjien lisäksi Tor-verkko oli maapallon ainoa paikka, jota ei ollut vielä tutkittu kunolla. Ja aivan kuten merenpohjat, myös Tor-verkko saattoi pitää sisällään ennennäkemättömiä hirviöitä.

En saanut ajatuksilta rauhaa, varsinkaan ajatuksilta kidutetuista lapsista. Minulle tuli pakottava tarve selvittää, mikä Tor-verkkoon liittyvä piti paikkansa ja mikä oli tarua.

Sen jälkeen olen joutunut monenlaisiin hankaluuksiin. Minua on uhkailtu ja kiristetty, henkilötietojani ja yksityisviestejäni on levitelty, ihmisiä on yllytetty hakkaamaan minut ja minua on yritetty leimata muun muassa vasikaksi

ja keskusrikospoliisin kätyriksi. Tor-verkossa näkemieni asioiden takia olen päätenyt psykiatristen sairaanhoitajien vastaanotolle ja traumaterapiaan.

Tässä kirjassa kerron, mitä olen tutkimusmatkallani nähnyt ja oppinut. Joitakin yksityiskohtia jätän pois, kuten kirjoittamishetkellä toiminnassa olevien sivustojen nimet, koska en halua mainostaa niitä enkä opastaa lukijaa rikosten polulle. Poikkeuksen tekevät huumekauppaan liittyvät sivustot, koska ne ovat esillä myös mediassa ja niiden nimet kuka tahansa voi helposti saada selville.

Kirjan aihepiiriin liittyy perustavanlaatuisen ongelma. Tor-verkossa on sisältöä, josta ei voi kertoa televisiossa, sanomalehdissä tai muissa perinteisissä viestimissä eikä myöskään laillisilla verkkoalustoilla, koska mikään media ei halua shokeerata yleisöään liikaa. Minulla on kuitenkin palava tarve kertoa tuosta sisällöstä, koska muuten ihmiset eivät ymmärrä, millainen absoluuttinen pahuus keskuudessamme elää. Haluan varoittaa, mutta miten varoittaa asioista, jotka ovat niin kamalia, ettei niistä voi puhua?

Kirjan kirjoittaminen on ainoa keino paljastaa kaikki mitä tiedän. Kirjoille ei ole ennakkosensuuria. Kirjassa asioita voi pohjustaa riittävän paljon ja lukijaa voi valmistella tulevaa varten, eikä kukaan taatusti ala lukea tätä kirjaa siinä luulossa, että luvassa olisi jotain helposti nieltävää.

Vihdoinkin pääsen kertomaan kaiken.

Haluan kiittää Suomen tietokirjailijat ry:tä sen myöntämästä apurahasta esikoistietokirjan kirjoittamiseen. Kiitos myös vanhemmilleni taloudellisesta tuesta. Kustannustoimittajaani Laura Niemi-Pynttäriä kiitän erinomaisesti sujuneesta yhteistyöstä. Lisäksi kiitän Jyrki Jantusta, joka

työskennellessään *Suomen Kuvalehdessä* tuottajana suhtautui myönteisesti epätavallisiin juttuideoihini, joita tarjosin lehdelle freelancerina. Se johti minut matkalle, jonka hui-pentumana syntyi tämä kirja.

Osa 1: Pinnan alle

Mikä on Tor-verkko?

Tor-verkolla tarkoitetaan sivustoja, joille pääsee vain Tor-selaimella. Tor-selaimen voi kuka tahansa ladata itselleen ilmaiseksi ja laillisesti tietokoneeseen tai puhelimeen. Tor-verkon tietoliikennettä ei voi jäljittää, ja Tor-selaimella voi liikkua anonyyminä myös avoimessa verkossa. Tor-verkolla on päivittäin noin 2,5 miljoonaa käyttäjää maailmanlaajuisesti. Näistä noin 25 000 on Suomesta.

Tor-selainta käytettäessä verkossa liikkuminen tapahtuu kolmen sattumanvaraisesti valitun välityspalvelimen kautta. Palvelimia on noin 6 000 eri puolilla maapalloa, ja ne ovat vapaaehtoisten ylläpitämiä. Tor tulee sanoista »The Onion Router», sipulireititys. Sipuli-sana kertoo siitä, että liikenne salataan kerroksittain. Tor-verkon salaus on kolminkertainen, jolloin jokainen palvelin purkaa salauksesta yhden kerroksen ja saa selville seuraavan palvelimen IP-osoitteen. Vasta kolmas palvelin näkee, mikä on liikenteen lopullinen päämäärä ja ohjaa käyttäjän kohteeseensa.

Yhdysvaltain laivaston tutkijat kehittivät sipulireitityksen 1990-luvun puolivälissä. Sen oli tarkoitus suojata maan tiedustelupalveluiden yhteydenpitoa verkossa. Vuonna 2004 Yhdysvaltain laivaston tutkimuslaitos julkaisi Tor-

ohjelmiston vapaan lähdekoodin, ja kaksi vuotta myöhemmin perustettiin Tor Project -järjestö, joka on vastuussa Tor-ohjelmiston ylläpidosta.

Avoin verkko, jota myös pintaverkoksi kutsutaan, tarkoittaa internetin aluetta, jota ihmiset käyttävät surffaillessaan ja josta voi etsiä tietoa Googlen ja muiden yleisten hakukoneiden avulla. Syvä verkko tarkoittaa internetin aluetta, jonne hakukoneilla ei pääse. Se pitää sisällään esimerkiksi yritysten ja julkisen sektorin tietokantoja, joista ulkopuoliset pyritään pitämään erossa, ja organisaatioiden sisäiseen viestintään tarkoitettuja intraverkkoja. Pimeä verkko taas tarkoittaa internetin aluetta, jonne päästäkseen tarvitsee erityisen ohjelman, kuten Tor-selaimen. Tor-verkon lisäksi on muitakin anonyymejä verkkoja, kuten I2P, mutta Tor-verkko on niin hallitsevassa roolissa, että siitä on tullut pimeän verkon synonyymi. Itsekin kutsun Tor-verkkoa pimeäksi verkoksi.

Internetiä kuvataan usein jäävuoreksi, jossa veden pinnan yläpuolella oleva osa on avoin verkko. Valtaosa jäävuoresta on piilossa veden pinnan alla – tämä on syvä verkko. Jäävuoren pohja on pimeä verkko.

Tor-verkossakin on hakukoneita, mutta ne toimivat eri tavalla kuin avoimen verkon hakukoneet. Tunnetuin Tor-verkon hakukoneista on suomalainen Ahmia, jonka on kehittänyt kyberuhkia torjuvan Cyber Intelligence Housen tutkimusjohtaja Juha Nurmi. Ahmia kartoittaa Tor-verkkoa kulkemalla löytämistään linkeistä ja kopioimalla sivujen tekstisisällön. Ahmia ei voi löytää sivuja, joiden osoite ei ole avoimesti esillä jollain toisella sen löytämällä sivulla, eikä se luonnollisestikaan voi kopioida sellaista tekstisisältöä, jonka näkeminen edellyttää rekisteröitymistä. Ahmian

ylläpito poistaa hakutuloksista sivut, joiden tiedetään liittyvän lasten hyväksikäyttöön.

Tor-verkon sivujen osoitteet ovat erilaisia kuin avoimen verkon osoitteet. Ne ovat .onion-päätteisiä ja kokonaan tai suurimmaksi osaksi kirjainten ja numeroiden sekamelskaa, jota on vaikea muistaa ulkoa. Ennen osoitteet olivat 16 merkkiä pitkiä niin sanottuja v2-osoitteita, mutta vuonna 2021 alkoi siirtyminen 56-merkkisiin v3-osoitteisiin. Ero avoimen verkon osoitteisiin on huima. Esimerkiksi Ahmialla on sivu avoimessa verkossa, ja sen osoite on <https://ahmia.fi>. Tor-verkossa Ahmian osoite taas on <http://juhanurmihxlp77nkg76byazcldy2hlmovfu2epvl5ankdibsot4csyd.onion>.

Kryptovaluutat

Laittomien tavaroiden ja palveluiden myyminen Tor-verkossa alkoi toden teolla vasta 2010-luvun alussa, koska aikaisemmin ei ollut olemassa riittävän anonyymiä maksuvälinettä. Vasta kun maailman ensimmäinen kryptovaluutta bitcoin vakiinnutti asemansa, alkoi Tor-verkon laajamittainen hyödyntäminen kaupankäynnissä.

Bitcoin ei kuitenkaan ole täysin anonyymi, sillä transaktiot näkyvät julkisessa lohkoketjussa. Bitcoin on edelleen suosituin maksuväline Tor-verkon laittomilla markkinoilla, mutta muitakin kryptovaluuttoja käytetään. Kryptovaluutoilla on erilaisia ominaisuuksia. Esimerkiksi monero tunnetaan siitä, että se on aidosti anonyymi eli sen liikkeitä on nykytiedon mukaan mahdotonta jäljittää. Yhdysvaltain verovirasto IRS (Internal Revenue Service) on luvannut

625 000 dollarin palkkion sille, joka pystyy murtamaan moneron koodin. Yhteensä erilaisia kryptovaluuttoja on jo tuhansia, ja uusia syntyy koko ajan.

Bitcoinin loi vuonna 2008 Satoshi Nakamotoksi esittänyt henkilö, jonka todellista henkilöllisyyttä ei vielääkään tiedetä. Hän halusi kehittää maksuvälineen, joka olisi riippumaton keskuspankeista ja valtioista. Bitcoinin arvonnousu on ollut päätähuimaavaa. Vuonna 2009 bitcoinin arvo oli 0,001 dollaria, marraskuussa 2021 jo 68 000 dollaria. Sen jälkeen kurssi on laskenut, mutta mikäli vanhat merkit paikkansa pitävät, tulee bitcoin vielä tekemään uusia ennätyksiä. (Tässä kirjassa kerron hinnat joko dollareissa tai euroissa tilanteesta riippuen. Lähtökohtaisesti käytän Yhdysvaltain dollareita, koska kansainvälisissä asioissa se on oletusvaluutta, mutta jos kyse on Suomesta, käytän euroja.)

Kun vuonna 2014 aloin perehtyä Tor-verkkoon ja kryptovaluuttoihin, ei aiheita juurikaan käsitelty suomalaisessa mediassa. Minulle valkeni nopeasti, että kyse oli teknologiasta, joka toi käyttäjilleen ennennäkemätöntä hyötyä. Olin varma, että tulevaisuudessa Tor-verkko ja kryptovaluutat olisivat paljon otsikoissa, ja olin oikeassa.

Rikokset ja rangaistukset

Viime aikoina monet merkittävät rikostapaukset ovat liittyneet Tor-verkkoon, kuten Suomen historian kenties laajin huumerikosjuttu, joka tunnetaan nimellä Katiska-vyyhti. Jutussa oli syytettynä kaikkiaan 53 henkilöä, ja Helsingin käräjäoikeus antoi siitä tuomionsa huhtikuussa 2021. Oi-

keuden mukaan Katiska-vyyhdin toiminnasta vastasivat entinen Cannonball-moottoripyöräjengin johtaja Janne »Nacci» Tranberg sekä liikemiehenä tunnettu Niko Ranta-Aho. Poliisin mukaan organisaatio salakuljetti Suomeen vuosina 2016–2019 muun muassa yli 200 kiloa amfetamiinia, 15 kiloa kokaiinia, yli 100 000 ekstaasitablettia ja noin kaksi miljoonaa huumaavaa lääkettä. Huumeita myytiin Tor-verkossa suomalaisilla ja ulkomaisilla kauppasivustoilla.

Katiska-vyyhti myi huumeita Tor-verkossa nimimerkeillä Hesburgerking ja Laatutoxic. Seurasin kummankin nimimerkin toimintaa, koska ne olivat aikansa huippumyyjiä, ja myös viestittelin niiden kanssa. Hesburgerking ja Laatutoxic tiesivät minut jo ennen kuin aloitimme viestittelyn, niin kuin Tor-verkon huumekauppiaat yleensä tietävät.

Toinen koko Suomea puhuttanut tapaus on ollut psykoterapiakeskus Vastaamon tietomurto ja kiristäminen. Kiristäjän hallussa oli kymmeniätuhansia Vastaamosta varastettuja potilaskertomuksia henkilötietoineen, ja lokakuussa 2020 hän ilmoitti julkaisevansa niitä sata päivässä, kunnes saa vaatimansa lunnaat. Rikos on kansainväliselläkin mittapuulla poikkeuksellinen. Kiristäjä esitti vaatimuksiaan ja keskusteli yleisön kanssa Tor-verkossa, ja siellä hän myös julkaisi potilastietoja.

Seurasin Vastaamon tapausta reaaliaikaisena Tor-verkossa, ja minuun oli yhteydessä kaksi aiheesta uutisoivaa Ylen toimittajaa, jotka hyödynsivät pimeän verkon asiantuntemustani. Tunnettuuteni avulla onnistuin hankkimaan Tor-verkosta tiedoston, joka sisälsi kaikki varastetut potilaskertomukset ja runsaasti dataa kiristäjän liikkeistä verkossa. Toimitin tiedoston tietoturvyhtiö F-Securen tutkimusjohtajalle Mikko Hyppöselle.

Kolmas tunnettu esimerkki on nimimerkillä Mustakolmio esiintynyt henkilö, joka marraskuussa 2019 alkoi kaupitella »hengenlähtöpalveluita» Tor-verkossa. Tämä johti nelikymppisen miehen kuolemaan Tampereella tammiukuussa 2020. Kyseessä on Suomen ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa netistä tilattu murha.

Seurasin Mustakolmion toimia siitä päivästä alkaen, kun hän jätti Tor-verkkoon myynti-ilmoituksen palveluistaan. Olin varma, että hän on huijari, koska sellaisia pimeän verkon palkkamurhaajat tavallisesti ovat. Valitettavasti olin väärässä. Huumeita ja Tor-verkon huumekauppaa käsittelevä Punainen Kolmio -blogini tunnetaan erittäin hyvin pimeän verkon suomalaisessa skenessä. En voi olla ajattelematta, että Mustakolmio sai ehkä inspiraation nimeensä blogistani.

Tor-verkko on paljon muutakin kuin rikosten kauppapaikka. Jotkin maat ovat sulkeneet kansalaisiltaan pääsyn palveluihin, jotka länsimaissa ovat itsestäänselvyksiä, kuten Wikipedia tai Youtube. Silloin Tor-selain voi olla ainoa keino päästä käyttämään näitä palveluita. Tor-verkon avulla myös tietovuotajat voivat olla yhteydessä kontakteihinsa ilman pelkoa kiinnijäämisestä. Esimerkiksi Edward Snowden käytti Tor-verkkoa lähettäessään huippusalaisia asiakirjoja *The Washington Postille* ja *The Guardianille* kesäkuussa 2013. Jotkut ihmiset käyttävät Tor-selainta aina netissä liikkueessaan, koska heidän kotimaassaan verkon käyttöä valvotaan tai koska he eivät halua, että heistä kerätään minkäänlaista dataa.

Ihmisillä on oikeus tietää, mitä maailmassa tapahtuu. Heillä on myös oikeus liikkua netissä ilman, että heitä seu-